

† Alfonso Carrasco Rouco
Bispo de Lugo

Somos unha gran familia contigo

Queridos irmáns: o ano transcorrido desde a última celebración desta Xornada estivo marcado pola experiencia da pandemia, que nos confrontou a todos, de varias maneiras, co desafío da enfermidade, da soidade e tamén directamente co da morte, con frecuencia de coñecidos ou seres queridos. Ao mesmo tempo, foi un ano en que puidemos experimentar o significado da fe en Deus, Señor da vida, que nos dá a esperanza da resurrección, e o da caridade, que iluminou e sostivo o noso camiñar.

Como puidemos apreciar a oración, o rezar uns por outros, o rezar xuntos, aínda que fose ás veces coa axuda dunha pantalla! E igualmente, como se consolou o corazón ante xestos reais de amor, de sacrificio!

Sen dúbida, este foi un tempo en que percibimos a importancia de non quedar sós, o espellismo inmenso do individualismo, de pensar que non necesitamos de ninguén; e en que nos alegramos de comprobar que, como di o lema, “somos unha gran familia”, contigo e comigo, sentida próxima na compañía á nosa soidade, na atención afectuosa ás nosas necesidades, na vivencia dunha responsabilidade compartida coas persoas da nosa contorna.

Non deixemos a ninguén só ou abandonado; que a nosa “familia” sexa real

Demos grazas a Deus por pertencer ao seu pobo, polo noso ser familia súa, que ten o rostro concreto das nosas parroquias e da nosa Igrexa diocesana, da compañía real e cotiá que podemos vivir xuntos todos os días.

Pero deamos grazas tamén aos nosos irmáns, que foron e son presenza boa, apoio nas circunstancias que estamos a vivir; que nos axudan a conservar a fe do corazón e a esperanza, a deixar atrás o medo e a sentirnos chamados a exercer nós mesmos a caridade con quen o necesite, nas nosas casas e os nosos pobos.

Coidemos e deamos vida a esta “gran familia” coa nosa presenza persoal, rezando unidos, participando nas celebracións dominicais e festivas,

na organización de formas de compañía, de axuda e caridade: sempre xuntos, como quixemos vivir a pandemia.

Compartamos tempo e recursos con xenerosidade, libremente, igual que temos en común a esperanza e a fe do corazón. Non deixemos a ninguén só ou abandonado; que a nosa “familia” sexa real.

Pidamos os uns polos outros, e encomendémonos á protección da santísima Virxe María, Nai de Deus e Nai nosa. Que pola súa intercesión Deus bendíganos a todos cunha misericordia abundante, nas nosas casas e parroquias; e especialmente como Igrexa diocesana, familia súa nesta terra, un ano máis.

Mons. Alfonso Carrasco

Día da Igrexa Diocesana · Novembro 2021

DIOCESE DE LUGO